

**[Hjortnæs]**

skerimuligheder? Når ministeren åbner for, at bundtrawlere kan komme til at fiske på rødspætter, betyder det så ikke blot, at han skaber vanskeligheder for dem, der traditionelt har udøvet dette fiskeri? Hvad gør ministeren ved de aktuelle problemer, der er opstået, hvor notflåden kæmper med andre silde trawlere om den begrænsede sildekvote? Ministeren foretager intet.

Sådan kan man blive ved med at stille konkrete spørgsmål til ministeren, og svarene blæser i vinden. Ministeren lader stå til og håber, at de forskellige interessegrupper kan holde hinanden i skak.

**Bjørn Westh (S):**

Jeg spurgte, om ministeren fandt, at de uanmeldte eftersyn fungerede efter hensigten. Tror ministeren, at der sker forudmeldelse til havnene, når fiskerikontrollen rykker ud, sådan at man kan prøve at sikre sig, f.eks. ved at ændre i sine logbøger eller bruge forskellige logbøger i de forskellige situationer? Hvilket indtryk har ministeren af misbrug af angivelser i logbøger? Og hvad mener ministeren egentlig, når ministeren siger, at der skal være en rimelig grad af lovlighed i fiskeriet? Hvor stor en grad af ulovlighed accepterer ministeren?

**Fiskeriministeren (Kent Kirk):**

Jeg må konstatere, hr. formand, at hr. Hjortnæs ikke stillede noget spørgsmål som sådant – der var tale om et angreb. Jeg kan godt forstå, at oppositionen gerne vil fremføre angreb mod den siddende regering og også den siddende fiskeriminister, men jeg må afvise dette angreb. Det er lykkedes i stor udstrækning at samle fiskeriets organisationer om det, der er dansk fiskeripolitik i EF. Vi har et fælles fodslag, og der arbejdes både i organisationsregi og på ministerplan i EF for at nå de mål. At der så er forskellige grupperinger inden for organisationerne, der ikke altid er lige tilfredse, er klart, når vi har så små kvoter og mange fiskere er hårdt presset; det forstår jeg godt.

Jeg ved ikke, hvad hr. Hjortnæs mener jeg skulle gøre ved industrifiskeriet i 1990. Det, der slog fejl, var tobissæsonen, men der er ingen politikere, der er herre over, om tobiserne opræder i store eller små mængder. Det andet, der slog fejl, var markedsafsætningen på grund af alt for meget foderprotein på verdensmarkedet.

Det er jeg heller ikke herre over og har jeg ingen mulighed for at øve indflydelse på.

For så vidt angår fangstkapaciteten kan jeg sige, at vi hele tiden gør noget for at få nedbragt fangstkapaciteten. Vi gjorde noget i 1990, og vi gør noget i 1991. Jeg har ikke åbnet for bomtrawlere i det danske fiskeri; der var åben adgang for bomtrawlere. Det, jeg har gjort, er, at jeg har gennemført en bekendtgørelse i 1990, hvor vi har stoppet for den åbne adgang.

Men her må jeg igen henvise til, at problemet ikke er ligetil. Sagen er jo også, at vi har en vis interesse i at få fisket de rødspættekvoter op, som Danmark har fået tildelt; det har interesse for vore fiskere, men det har så sandelig også interesse for vores fiskeindustri.

Om notflådens situation vil jeg gerne sige, at man i sildefiskeriet er hårdt presset. Men jeg mener, det er et afgørende vigtigt princip inden for dansk fiskeripolitik, at vi har en regulering, der siger, at alle fiskere, som kan opfylde de overordnede principper inden for vore landinger af bl.a. sild, har fri og lige adgang til at deltage i det pågældende fiskeri, hvad enten de er rødmaledede eller sortmaledede, hvad enten de er notkuttere, eller de er trawlere.

**Hjortnæs (S):**

Jeg skal takke for, at ministeren, der sagde, at jeg ikke havde stillet supplerende spørgsmål, trods alt svarede på de fire spørgsmål, som jeg stillede.

Men det, det handlede om, var ulovligheder inden for fiskerierhvervet. Jeg henviste i min begrundelse for det oprindelige spørgsmål til den konservative borgmester i Hanstholm, Aase Jensen, der siger ligeud, at fiskerne bevidst fisker ulovligt for at få det til at løbe rundt. Forholdet er altså det, at hele fiskerierhvervet er ved at blive sat i en situation, der gør det næsten umuligt at fiske lovligt, og hvis et erhverv kommer i den situation, er det ikke erhvervets skyld, at der foregår ulovligheder; det er reglerne, der er noget gålt med.

Det er stadig væk ministeren, der har ansvaret, det er ministeren, der må tage initiativet, det er ministeren, der må spille ud med, hvad der skal foregå. Derfor vil jeg endnu en gang stille ministeren det spørgsmål, om ikke situationen tilsiger, at man nu tager hele systemet op til en nyvurdering. Jeg tror det. Og i dette spørgsmål ligger der faktisk også et godt råd til fiskeriministeren.